

Alter Rebbe - Torah Ohr

Parshas Mishpatim - ביאור ואֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים כו'

Explanation on the above:	ביאור על הנ"ל
"And these are the ordinances, etc." Behold, it is stated: "And I will sow the house of Israel with the seed of man and the seed of beast."	ואֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים כו'. הִנֵּה נֹאמֵר וְזָרַעְתִּי אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל זָרַע אָדָם וְזָרַע בְּהֵמָה.
"Beast" (בהמה) has the numerical value of "Ben" (בן), referring to the souls of Beriah.	בְּהֵמָה בְּגִימַטְרִיָּא ב"ן, נִשְׁמֹת דְּבְרִיָּא.
"Man" (אדם) corresponds to "MaH" (מה), referring to the souls of Atzilut.	אָדָם מ"ה, נִשְׁמֹת דְּאֲצִילוֹת.
And "on the likeness of the throne was an image like the appearance of a man."	וְעַל דְּמוֹת הַכִּסֵּא דְּמוֹת כְּמֵרָאָה אָדָם.
The world of the throne is the world of Beriah, where the level of "Beast" exists—"the face of a lion," etc.	עוֹלָם הַכִּסֵּא הוּא עוֹלָם הַבְּרִיָּאָה, שֶׁם הוּא 'בְּחִינַת בְּהֵמָה—פְּנֵי אַרְיֵה כו'.
The camp of Michael "roars like a lion," yet from a higher perspective, it is considered as having no knowledge.	מַחֲנֵה מִיכָאֵל כְּאֲרִיָּה יִשְׁאָג, שְׁלֵגְבִי מַעֲלָה נִחְשָׁב בְּבְחִינַת בְּלִי דַּעַת,
Although from a lower perspective, it is considered great knowledge.	הַגֹּם שְׁלֵגְבִי מִטָּה נִחְשָׁב הַדַּעַת גָּדוֹל.
And the "Man" of the Merkavah represents the intellect clothed within Beriah.	וְהָאָדָם שֶׁבְּמֵרְכָבָה הוּא הַדַּעַת שְׁמֻלּוּבָשׁ בְּבְרִיָּאָה.
This is the meaning of "Man and beast You save, O Hashem."	"וְזֶהוּ 'אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ ה'.
However, the "Man" of Atzilut is in the aspect of "I will resemble the Most High," which is merely a revelation from concealment.	אָבֵל אָדָם דְּאֲצִילוֹת הוּא בְּחִינַת "אֲדַמָּה לְעִלְיוֹן", שְׁאִינוּ רַק מִהַעֲלָם אֶל הַגָּלִי.
"Atzilut" derives from the word "He emanated" (ויאצל), just as by Moshe it was hidden and later revealed to the seventy elders.	"אֲצִילוֹת" הוּא מִלְּשׁוֹן "וַיֹּאצֵּל" כו', שֶׁבְּמִשְׁשֵׁה הָיָה בְּהַעֲלָם וְנִתְגַּלָּה בְּעַ' זְקֵנִים.
Likewise, Atzilut is only a revelation of the Infinite itself, becoming Chochmah and Binah.	וְכָךְ אֲצִילוֹת הוּא רַק גָּלִי א"ס מִמֶּשׁ, לְהִיּוֹת חֻכְמָה וּבִינָה.
Not in the sense of "there is knowledge in You," but merely "to show"—that is, to be revealed.	לְמַעַלְה לֹא דְאִית לָךְ צְדִיק יְדִיעָא כו', אֲלֹא 'לְאַחְזָאָה כו'.

Alter Rebbe - Torah Ohr

ביאור ואלה המשפטים כו' - Parshas Mishpatim

This revelation is akin to the higher concealment that transcends wisdom and comes to be revealed in wisdom.	היינו להיות גלוי, והגלוי הוא מעין ההעלם העליון שלמעלה מבחינת חכמה כו', ובא לידי גלוי בחכמה.
However, in Beriah, it is a true creation ex nihilo, as it is written about Avraham: "And I am dust and ashes."	משאין כן בבריאה, התחדשות יש מאין, כמו "שכתוב באברהם: 'ואנכי עפר ואפר'".
In order for the beast to have the ability to ascend, there must be an influx from above from the level of "grass."	והנה, כדי שיהיה כח לבהמה לעלות, צריך "להיות השפעה מלמעלה מבחינת עשב".
"Grass in your field" refers to "the apple orchard," like grass that grows from the vegetative force in the earth, which is spiritual.	עשב בשדה—"חקלי תפוחין, כמו עשב הצומח מלמח הרוחני, שהוא רוחני.
So too, an illumination sprouts from above from the spiritual force of the Infinite.	כה הארה נצמחת מלמעלה מלמח הרוחני מא"ס.
This is "I will give the Infinite itself"—at first in your field, like the beasts of a thousand mountains, causing grass to sprout for the beast.	זהו "ונתתי א"ס בעצמו"—ומתחלה "בשדה", "בהמות בהרי אלף", מצמיח חציר לבהמה.
And afterward, for your beast, "the face of a lion," etc.	'ואחר כך לבהמתך "פני אריה" כו'.
Nevertheless, "grass" corresponds to the effort of man from the aspect of "MaH" (מ"ה), which draws down [Divine influence].	ומכל מקום, עשב הוא לפי עבודת האדם מבחינת מ"ה, שהוא הממשך.
And also, according to the effort of man from below.	ועל פי עבודת האדם מלמטה גם כן.
For according to the measure of the "MaN" (מ"ן, spiritual elevation), so is the measure of the "MaD" (מ"ד, Divine response).	כי לפי ערך המ"ן כך הוא המ"ד.
This relates to Torah and prayer, for through Torah, prayer becomes refined.	והוא ענין תורה ותפלה, שעל ידי התורה נעשית התפלה זכה.
Similarly, through Torah, prayer is clarified.	'וכמו כן על ידי התורה מתבררת התפלה כו'.
This aspect of "grass" is the aspect of Daas (דעת, knowledge) and perception, sustaining and vitalizing the attributes.	ובחינת "עשב" זה הוא בחינת דעת והרגשה, קיום המדות וחיותן.
For there is higher Daas and lower Daas—"Hashem is the G-d of knowledge."	כי יש דעת עליון ודעת תחתון—"אל דעות".

Alter Rebbe - Torah Ohr

Parshas Mishpatim - ביאור ואלה המשפטים כו' -

The higher Daas is what unites Chochmah and Binah.	דעת עליון הוא המזווג חכמה ובינה.
The lower Daas is "behind the shoulders," extending into the inner dimensions of the attributes.	ודעת תחתון "אחרי כתפין", שמתפשט 'בפנימיות המדות כו'.
This serves as sustenance for the beast, elevating it from Beriah, Yetzirah, and Asiyah (BriY"A).	להיות מזון לבהמה להעלותה (מבריא-יצירה-עשיה (בי"ע).
(And in Beriah, too, there are Torah scholars, yet they are still in the aspect of "beast," for Talmud is in Beriah.)	ובבריא גם כן תלמידי חכמים, ומכל מקום (הם בחינת "בהמה", כי תלמוד בבריא).
And this is through "When you acquire" (כי תקנה), for acquisition (קנין) is in Atzilut, which is from concealment to revelation, as in the statement: "Blessed is your Maker, blessed is your Former, blessed is your Creator, blessed is your Acquirer."	והוא על ידי "כי תקנה", קנין הוא באצילות, שהוא מהעלם אל הגלוי, כמאמר "ברוך עושה, ברוך יוצר, ברוך בורא, ברוך קונה".
Behold, Atzilut is the concept of what is stated regarding Yosef: "To do his work," which Targum translates as "to check his account books."	והנה, אצילות הוא ענין מה שכתוב ביוסף: "לעשות מלאכתו", ותרגום "למבדק בכתבי חושבניא".
This means that even though he was engaged in worldly matters, his thoughts were not distracted from being a chariot [to G-d] even at that very moment.	שעם היותו עוסק בצרכי עולם הזה, אינם מבלבלים מחשבתו מלהיות מרכבה, אפלו באותה שעה ממש.
This is the level of the soul of Atzilut, whereas Beriah signifies creation as a true innovation, something from nothing.	וזוהו נשמה דאצילות, ובורא בריאה—התחדשות יש מאין.
For the root of man is from Atzilut.	כי שרש האדם הוא מאצילות.
Even one who has only a Nefesh of Beriah still possesses, in a hidden manner, even the levels of Chayah and Yechidah.	ואפלו מי שיש לו רק נפש דבריא, מכל מקום יש לו בהעלם אפלו חיה ויחידה.
For the forefathers were the chariot, as it is written: "Before whom I have walked," indicating a chariot that is in constant self-nullification.	כי האבות הם היו המרכבה, וכתיב: "אשר התהלכתי לפניו", שמרכבה הוא בטול תמידי.
Nevertheless, they could exist below, as stated regarding Yosef above.	ואף על פי כן, יכול להיות למטה, כנזכר לעיל גבי יוסף.
However, in Beriah, this [Divine connection] is drawn down through "When you acquire" (כי תקנה), meaning an extension from Atzilut.	משאין כן בבריא, הוא על ידי "כי תקנה", המשכה מאצילות.
This is achieved through the aspect of Moshe, who represents the higher Daas (knowledge).	והיינו על ידי בחינת משה, שהוא מדעת העליון.

Alter Rebbe - Torah Ohr

Parshas Mishpatim - ביאור ואלה המשפטים כו' -

For even in the upper worlds, this drawing down must occur.	כי גם בעולמות העליונים צריך להיות המשכה זו.
This is through Moshe, the faithful shepherd, as "Like a shepherd, He will pasture His flock," feeding them in a good pasture.	והוא על ידי משה רעיא מהימנא, כרועה עדורו ירעה במרעה טוב, ונותן מזון.
Similarly, Moshe draws down the "grass," for Moshe is the aspect of "MaH" (מ"ה), which is Chochmah, "the power of MaH" (כח מ"ה), an illumination from the "forehead of Atik."	כך משה הוא הממשיך העשב, כי משה הוא בחינת מ"ה—חכמה, "כח מ"ה" של הארת מצחא דעתיק.
(And this is Moshe: "MaH" (מ"ה) and "Shin" (ש) in three lines, who refines "Ben" (ב"ן).	וזוהו משה: "מ"ה"—שין בג' קוויין, ומברר הב"ן.
He is from the aspect of the higher Daas, beyond the chain of worlds, called "Before You all hidden things are revealed."	והוא מבחינת דעת עליון, שלמעלה מן ההשתלשלות, ונקרא "לפניך נגלו כל תעלומות".
For his revelation and knowledge are beyond the structure of the worlds, allowing him to perceive even physical creatures like animals, etc.	כי גלויין וידיעתו אינם לפי ערך ההשתלשלות, להיות צופה ומביט אפלו בדברים מגושמים—בחינת "בהמה" כו', בעלי חיים הגשמיים כו'.
And since Moshe is from the higher Daas, beyond even Atzilut, he alone can extend Daas even into Beriah, Yetzirah, and Asiyah.	ולפי שמושה מבחינת דעת עליון, שלמעלה גם מאצילות, לכן דוקא הוא יכול להמשיך הדעת (גם בבריאה יצירה עשייה).
Behold, Moshe is from the first Shemitah (cycle), for "from the water I drew him" (מן המים משיתו).	והנה, משה הוא משמטה ראשונה, כי "מן המים משיתו".
"From the water" refers to the first Shemitah.	מן המים—משמטה ראשונה.
This is the meaning of "And we are nothing (ונחנו מה) that you complain against us"—you have no connection [to us].	וזוהו "ונחנו מה כי תלינו עלינו"—שאין לכם שזכות כו'.
However, "from the water" is not explicitly mentioned, only "I drew him" (משיתו), which Targum renders as "שחלתיה"—meaning drawing down.	אך "מן המים" אינו מרומז רק "משיתו", ותרגומו "שחלתיה", לשון המשכה.
This indicates that he was drawn from concealment—"a box of reeds" (תבת גמא), etc.	"שנמשך מהעלם—תבת גמא כו'.
Therefore, he has the ability to draw down the "grass," which is from the 288 sparks that fell from the world of Tohu to become sustenance, etc.	ולכן יש לו כח להמשיך העשב, שהוא מרפ"ח. ניצוצין שנפלו מעולם התוהו להיות מזון כו'.
And all of this is for Israel, for they too are called "Ivri" (Hebrew), meaning "from across the river."	והכל הוא בשביל ישראל, שגם ישראל נקרא "עברי"—"עבר הנהר".

Alter Rebbe - Torah Ohr

ביאור ואלה המשפטים כו' - Parshas Mishpatim

This refers to that which flows from Eden, Chochmah (Wisdom), to water the "garden," the order of Torah.	עבר הנהר"—הוא היוצא מעדן, חכמה, להשקות את הגן—סדרי דאורייתא.
"Across the river" represents the encompassing light that is above the structure of higher and lower.	עבר הנהר" הוא בחינת מקיף, למעלה מהשתלשלות מעלה ומטה.
It is like the analogy of the earth, which has no inherent "up" or "down"; people live both above and below, yet one cannot say those below are walking with their heads downward.	וכמשל כדור הארץ, שאין בו מעלה ומטה, ודורים בו מלמעלה ומלמטה, ואין לומר ש'הדורים מלמטה הולכים בראשם למטה כו'.
This is the concept of "circles" (איגולים), whereas only in "direct light" (אור ישר) and inwardness is there distinction between head and feet—"the three cavities of the skull."	וזהו בבחינת העגולים, ודוקא באור ישר, בפנימיות, יש התחלקות ראש ורגלים—"תלת חללין דגולגלתא".
But in circles, the light surrounds all equally.	"משאין כן בעגולים—"סובב כל עלמין".
And since they are in the aspect of "Ivri," this enables them to receive the "grass," for specifically a high place descends to a low place.	ומאחר שהם בחינת "עברי", לכן נמשך בהם בחינת "עשב", להיות שמקום גבוה דוקא הוא שיורד למקום נמוך.
Therefore, the angels sing songs in order to draw down "Holy, Holy," etc., for the upper and lower holiness are unified.	ולכן אומרים המלאכים שירה, כדי להמשיך "קדוש קדוש" כו', וקדושתא דא מעילא ותתא כחדא הוא.
This is because Israel was conceived in thought, higher than the angels, who exist in speech, which are external vessels in Yetzirah.	מפני שישראל עלו במחשבה, למעלה מן המלאכים, שהם בחינת דבור—שהם כלים חיצונים ביצירה.
The angels in Beriah are the "Yetzirah within Beriah"—what they think, they immediately speak.	ומלאכים דבריא הם "יצירה דבריא"—שמה שחושב הוא מדבר.
Therefore, the souls of Israel can clothe themselves in a body, unlike the angels who, when they descended into bodies, fell.	ולכן נשמות ישראל יכולות להתלבש בגוף, משאין כן המלאכים, שכתרגו וירדו לגוף—נפלו למטה.
And though the soul is clothed in a body, it still remembers Hashem.	והנשמה, אף על פי שמתלבשת בגוף, מכל 'מקום זוכרת את ה'.
However, when clothed in a body, it is called "Yaakov," and its level is below that of the angels.	אך מכל מקום, כשהיא מלובשת בגוף, נקראת "יעקב", ומדרגתה למטה מן המלאכים.
(For there are two levels: Yaakov and Yisrael.)	(כי יש ב' בחינות: יעקב וישראל.)
This corresponds to Asiyah (the world of action), which does not exist in angels.	והיא בחינת עשייה, שאינה במלאכים.

Alter Rebbe - Torah Ohr

Parshas Mishpatim - ביאור ואלה המשפטים כו'

For Asiyah is a different power, unlike speech, which enclothes thought, since when a person speaks, he cannot think of anything other than what he is saying.	שְׁעִשְׂיָהּ הוּא כַח אַחֵר, שְׂאִינוּ כְמוֹ הַדְּבֹר, שְׂמַלְבִּישׁ אֶת הַמַּחְשְׁבָה, שְׂבִשְׁעָה שְׂמַדְבֵּר, אִינוּ יָכוֹל לַחֲשֹׁב בְּלִתי מֵה שְׂמַדְבֵּר.
But this is not the case with action.	'מַשְׁאִין כֵּן עֲשִׂיָה כו'.
Thought and speech correspond to Beriah and Yetzirah, which are garments, from which souls emerge, etc.	וּמַחְשְׁבָה וְדְבֹר—בְּחִינַת בְּרִיאָה וְיִצְרָה, 'בְּחִינַת לְבוּשִׁים, דְּמַנְיָהּ פְּרִיחִין נִשְׁמָתִין כו'.
Whereas bodies correspond to Atzilut, similar to the analogy of the power of vision that extends within the eye, etc.	וּגּוּפִין—בְּחִינַת אֲצִילוּת, כְּמַשֵּׁל כַח הָרְאִיָה 'שְׂמַתְפַּשֵּׁט בְּעֵין כו'.
Therefore, in holiness, the upper and lower are unified, for Yisrael exists both above and below, and within them are angels, which correspond to speech, serving as intermediaries, etc.	וְלֵכֵן בְּקְדוּשָׁה—עֲלָא וְתַתָּא כְּחָדָא, כִּי יִשְׂרָאֵל הֵם לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, וּבְתוֹכָם 'מַלְאָכִים—דְּבֹר, שְׁהֵם מְמוּצָעִים כו'.
The threefold "Kadosh" (holy) also corresponds to the Divine names: El Shaddai, El Adonai, and El Hashem.	וּג' פְּעָמִים "קְדוֹשׁ" הֵם גַּם כֵּן "אֵל שַׁדַּי", "אֵל" וְג' "אֵל אֲדֹנָי", "אֵל הוִי"ה.
"El" (אֵל) represents the thirty-one tufts of hair (ל"א קוֹצֵי) (דְּשַׁעְרֵי), and "Kadosh" corresponds to the growth of the hair of the head, with 613 strands, etc.	אֵל" הוּא ל"א קוֹצֵי דְשַׁעְרֵי, וְ"קְדוֹשׁ" גְּדִל" 'פֶּרַע שַׁעַר רֹאשׁוֹ—ת"י נִימִין כו'.
All of these correspond to the three cavities of the skull of Arich Anpin, etc.	וְכוֹלֵן בְּחִינַת ג' חֲלָלִין דְּגוּלְגֻלְתָּא דְּאַרְיָךְ אֲנָפִין 'כו'.
All of this comes from the aspect of Moshe, representing the inner Daas that permeates the attributes.	וְכָל זֶה מִבְּחִינַת מֹשֶׁה—דַּעַת פְּנִימִיּוֹת הַמַּדּוֹת.
This is why "Moshe, Moshe" is written without a separation mark, unlike other instances.	וְזֶהוּ "מֹשֶׁה מֹשֶׁה"—לֹא פְסִיק טַעְמָא.
For Avraham in Beriah and Avraham in Atzilut are of different categories—since Beriah represents renewal, as in "And I am dust and ashes."	כִּי אַבְרָהָם שְׂבַבְרִיאָה וְשְׂבַאֲצִילוֹת אֵינָם מִסּוּג אַחָד, שְׂבַבְרִיאָה—הַתְּחַדְשׁוֹת, "וְאֲנִי עָפָר 'וְאַפָּר" כו'.
However, Moshe in Atzilut and Moshe in Beriah are equal, for he represents the inner dimension.	אַבְל מֹשֶׁה שְׂבַאֲצִילוֹת וְשְׂבַבְרִיאָה—שְׁוִין, כִּי הוּא בְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת.
He is like the "line and thread" of the Infinite Light that remains equal in all the worlds.	וְהוּא בְּחִינַת קוֹ וְחוּט הָאוֹר א"ס שְׂבַכָל 'הַעוֹלָמוֹת שְׁוֶה כו'.
(See Ramaz on Parshas Terumah, page 134b.)	('עֵין בְּהַרְמ"ז פ' תְּרוּמָה בְּדָף קל"ד ב).

Alter Rebbe - Torah Ohr

Parshas Mishpatim - ביאור ואלה המשפטים כו' -

"Six years he shall serve"—this corresponds to the level of worked hides, which have been elevated from washing, purification, and cleansing.	שש שנים יעבד"—בחינת עורות עבודין," שעלו מן הרחצה—רחיצות ולבון.
For "six years" corresponds to the six thousand years, which are the aspect of garments.	כי "שש שנים"—שית אלפי שנים, בחינת לבושין.
"And Avraham was coming in days" refers to supernal days.	ואברהם בא בימים"—יומין עלאין.
"And the days of David drew near"—these are those same days.	ויקרב ימי דוד"—אינון יומין כו'.
Fortunate are those who repent, etc.	זכאין מרי דתיובתא כו'.
At first glance, does this not depend on mitzvos and good deeds? What is the connection of days to garments?	ולכאורה, הלא הדבר תלוי במצוות ומעשים טובים, ומה ענין לימים להיות לבושין?
However, it is written: "And the soul of my master shall be bound in the bundle of life," etc.	אך הנה כתיב: "והיתה נפש אדוני צרורה ב'בצור החיים" כו'.
Just as a bundle must be thrown upwards, like a stone in a slingshot, so too [the soul ascends].	וכמו שצריך להיות צרור לזרקו למעלה, כצור אבן במרגמה כו'.
And also, through garments, which serve as a screen, one can see the bright light, whereas without a screen, it cannot be seen.	וגם על ידי לבושין, שהוא בחינת מסך, יכול לראות האור הבהיר, מה שאינו יכול לראותו בלי מסך כו'.
Behold, mitzvos and Torah, as they exist above, are a brilliant light, but they must become materialized and enter from beyond time into time.	והנה, תורה ומצוות, כמו שהם למעלה—אור בהיר, וצריך להתגשם ולבוא מלמעלה מהזמן לתוך הזמן.
Therefore, time itself becomes the garments.	ולכן הזמן דוקא הוא הלבושין.
However, so that [this spiritual light] does not remain below, the garments must be worked hides and purified.	אך שלא ישאר למטה, לזה צריך להיות "עורות עבודין" ורחיצה.
And all of this is accomplished through Moshe, the faithful shepherd, who feeds and provides drink for the flock and also washes them, etc.	והכל הוא על ידי משה רעיא מהימנא, שהוא מאכיל ומשקה הצאן, וגם מרחץ אותן כו'.
And this is achieved through prayer, which consists of love and awe—"wings," etc.	והיינו על ידי התפלה—אהבה ויראה, "גדפין" כו'.
"And in the seventh [year] he shall go out free, without payment."	"ובשביעית יצא לחפשי חנם".
"Without payment"—without mitzvos.	חנם—בלא מצות.
For there is an opinion that mitzvos will be nullified in the future, though we do not hold this way.	כי יש מאן דאמר מצות בטלות לעתיד, ולא קיילן הכי.

Alter Rebbe - Torah Ohr

Parshas Mishpatim - ביאור ואלה המשפטים כו' -

Nevertheless, mitzvos will exist in a different manner, for there will be offerings, as written in Yechezkel, but not as they are now.	אף על פי כן, המצוות יהיו באופן אחר, כי יהיו קרבנות כמו שכתוב ביחזקאל, ולא כמו עכשיו.
They will not progress with ascents and descents, "going from strength to strength," but will rather be a state of rest in eternal life.	לא ילכו "מחיל אל חיל"—עליות וירידות, אלא מנוחה לחיי העולמים.
This is the meaning of "And these are the ordinances"—from the phrase "as in the first ordinance," referring to the original law, the halachos of movement, etc.	וזוהו "ואלה המשפטים"—מלשון "כמשפט הראשון", כהלכתא קדמאיתא—הלכות הלוך וכו'.
"That you shall place before them"—meaning within their inner essence, referring to the inner dimensions of the attributes, from the level of Moshe.	אשר תשים לפניהם"—בפנימיותם, פנימיות". המדות, מבחינת משה.
This was after the giving of the Torah, when Israel said to Moshe, "You speak with us, and we will listen," etc.	והיה זה אחר מתן תורה, שאמרו ישראל 'למשה: "דבר אתה עמנו ונשמעה" כו'.